
Nuhteeton sydän

By David Wilkerson

October 2, 1989 On mahdollista vaeltaa Herran edessä nuhteettomalla sydämellä! Jumala sanoi Aabrahamille: "Minä olen Jumala, Kaikkivaltias; vaella minun edessäni ja ole nuhteeton" (1.Moos. 17:1).

Jumala sanoi myös Israelin kansalle: "Ole siis nuhteeton Herran, sinun Jumalasi, edessä" (5.Moos. 18:13). Daavid päätti sydämessään totella tätä käskyä. Hän sanoi: "Minä tahdon noudattaa nuhteetonta vaellusta... Minä tahdon vaeltaa huoneessani vilpittömällä sydämellä" (Ps.101:2).

Raamattu osoittaa myös, ettei Salomo totellut Jumalan käskyä olla nuhteeton: "Niin ettei hän antautunut ehyin sydämin Herralle, Jumalallensa, niin kuin hänen isänsä Daavidin sydän oli ollut... eikä uskollisesti seurannut Herraa niin kuin hänen isänsä Daavid" (1.Kun. 11:4-6).

Me näemme Herran käskyn olla nuhteeton myös Uudessa Testamentissa. Jeesus sanoi: "Olkaa siis te täydelliset, niin kuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on" (Matt. 5:48).

Paavali kirjoitti: "Asettaaksemme esiin jokaisen ihmisen täydellisenä Kristuksessa" (Kol. 1:28); ja samassa kirjeessä, "...että te pysyisitte täydellisinä ja täysin vahvoina kaikessa, mikä on Jumalan tahto" (4:12).

Ja Pietari sanoi: "Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkauteensa Kristuksessa, vähän aikaa kärsittyänne, hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava" (1.Piet. 5:10).

Nuhteettomuus ei tarkoita synnitöntä, moitteetonta sydäntä. Ihminen tuomitsee ulkoisten seikkojen perusteella, sen mukaan mitä näkee. Mutta Jumala tuomitsee sydämen, näkymättömät motiivit (1.Sam. 16:7). Daavidilla sanotaan olleen nuhteeton sydän Jumalan edessä "kaikkina elämänsä päivinä", kuitenkin hän lankesi usein. Aviorikos ja kuuluisa murha jättivät ainiaaksi jälkensä hänen elämäänsä.

Perusmääritelmä nuhteettomuudelle on kokonaisvaltaisuus, kypsyys. Heprean- ja kreikankieleissä määritelmään sisältyy: oikeamielinen, tahraton, ilman virhettä, täydellisen kuuliainen. Se tarkoittaa aloitetun loppuunsaattamista; valmista suoritusta. Wesley kutsui sitä "pysyväksi kuuliaisuudeksi."

Täydellinen sydän on altis sydän. Se vastaa nopeasti ja kokonaisvaltaisesti Jumalan kutsuun, kuiskauksiin ja varoituksiin. Tällainen sydän sanoo aina: "Puhu, Herra, palvelijasi kuulee. Osoita minulle polku ja minä kuljen sitä."

Kerran pitkän ajomatkan aikana Teen Challenge'n maatilalta Pennsylvaniasta New York Cityyn Herra puhui sisäiseen maailmaani: "On olemassa sellainen asia kuin täydellinen sydän. Minä tahdon osoittaa sinulle mikä se on, niin että voit tavoitella sitä!"

Niinä aikoina Jumala ilmoitti henkeeni, että Kristus sitoutuu niihin, jotka vaeltavat hänen edessään nuhteettomalla, alttiilla sydämellä - ja että sellaisella sydämellä on kolme tunnusmerkkiä.

Nuhteeton sydän on löydettävissä "Herra tutkii kaikki sydämet" (1.Aik. 28:9). Nuhteeton sydän huudahtaa Daavidin tavoin: "Tutki minua, Jumala, ja tunne minun ajatukseni. Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vievä" (Ps.139:23,24).

Jumala sanoi myös Jeremialle: "Minä, Herra, tutkin sydämen" (Jer.17:10). Heparankielinen merkitys tälle lauseelle on: "Minä tunkeudun lävitse, minä koettelen läpikotaisin." Raamattu sanoo: "Sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin" (1.Kor. 2:10).

Jeesus puhuu Ilmestyskirjan 2. luvun jakeessa 24 "saatanan syvyyksistä", synnin perinpohjaisiin syvyyksiin menemisestä. Hän tarkoitti, että pahuus menee suoraan syvälle sydämeen - että sillä on juuret, jotka johtavat helvettiin. Daavid sanoi pahoista ihmisistä: "He mieltivät vääryyksiä...syvä on miehen sisu ja sydän" (Ps. 64:7). "Sillä portto on syvä kuoppa" (Snl. 23:27).

Nämä kohdat ovat kokonaan pyhiä varoituksia: "Sinä et tajua, kuinka syvästi tämä kanssakäyminen pahan kanssa vaikuttaa sinuun. Se vie sinut itsensä saatanan syvyyksiin; syvyyksiin, jotka ovat mystisiä, pohjattomia, perinpohjaisia. Tämä polku johtaa helvettiin."

Näinä viimeisinä päivinä synty on tullut monimutkaiseksi, salakavalaksi, aistilliseksi ja kehittyneemmäksi. Se tulee esiin kätkeytyneenä taiteeseen, kulttuuriin ja koulutukseen. Uskon, että synnillä on nyt uusia ulottuvuuksia. Se on saanut vahvemmat, pidemmät juuret. Lapsemme joutuvat vastakkain sellaisten synnin ulottuvuuksien kanssa, joita me emme koskaan kohdanneet tai tule kohtaamaan! "Voi niitä, jotka syvälle kätkevät hankkeensa Herralta, joiden teot tapahtuvat pimeässä" (Jes.29:15).

Nuhteeton sydän tahtoo Pyhän Hengen tulevan ja nostavan esiin sisäisen ihmisen syvyydet, loistavan kaikkiin kätkeytyihin osiin, tutkivan ja kaivavan esiin ja paljastavan kaiken, mikä on toisin kuin Kristuksessa. Kevyet saarnat eivät ulotu tarpeeksi syvälle tehdäkseen tätä. Ja ne, jotka kätkevät salaista syntiä, eivät tahdo tulla synnintuntoon, tutkituiksi tai koetelluiksi.

Rukouskokouksen aikana eräs veli tuli luokseni itkien. Hän oli jättänyt Times Square Church -seurakunnan muutama kuukausi aiemmin, koska hänen mielestään saarnoissa ilmenevä Sana oli liian terävää. Koko ajan hän oli edistynyt uskossa ja kasvanut huomaamattaan. Mutta lopulta hän lähti ja meni seurakuntaan, jossa saarnataan siloteltua sanaa.

Pian tämä veli luisui takaisin entisiin synteihinsä. Hän kävi kaikissa toimintamuodoissa seurakunnassa ja muiden mielestä hänellä oli kaikki hyvin - mutta hän tiesi paremmin! Hän oli menossa syvemmälle entisiin synteihinsä! Nyt, rukouskokouksessa, hän oli tullut takaisin puhtaan Jumalan Sanan takia.

Tuona samana iltana, aivan tämän miehen vieressä, istui eräs mies pyörätuolissa. Hänen vaimonsa oli hänen kanssaan. He olivat tulleet useiden mailien matkan yksinkertaisesti siksi, että he halusivat kuulla sanaa, joka paljastaa synnin! Tämä mies oli janonnut sitä, että Jumala ravistelisi hänen sisäistä olemustaan. Hän sanoi: "Siitä on niin kauan, kun olen kuullut saarnan, joka sai minut synnintuntoon!"

Kristityt kansanjoukot tänään tahtovat Veren suojaa - mutta eivät puhdistusta! Vanhan Testamentin ilmestysmajassa suoritettu rituaali tarjoaa selkeän esimerkin siitä vaelluksesta, joka seurakunnalla tulisi olla Jumalan kanssa.

Ilmestysmajassa oli esipiha, jossa uhrieläin teurastettiin. Tämä takasi veren, joka peitti synnin. Mutta ulkopuolella oli myös pesuastia, josta puhdistauduttiin.

Yksikään pappi ei voinut astua Kaikkein Pyhimpään ja keskustella kasvotusten Jumalan kanssa ilman että olisi puhdistautunut ja sitoutunut pyhään paikkaan. Evankeliumi sellaisena kuin me kuulemme sen tänään, kuulostaa jotakuinkin tältä: "Mene vain alttarille ja uskon kautta luota Vereen, joka on

vuodatettu sinne. Sitten mene rohkeasti Kaikkein Pyhimpään. Esirippu on korjattu, Iskä rakastaa sinua, Hän odottaa. Hän näkee ainoastaan Jeesuksen sinussa."

Kristityt, jotka omaksuvat tämän ajattelutavan, uskovat voivansa ohittaa pesuastian - joka edustaa meille Sanan vedellä peseytymistä. He uskovat voivansa sivuuttaa pyhään paikkaan sitoutumisen synnin peitettyä heidät ja synnillisten tapojen painauduttua syvälle heidän sydämiinsä, voivansa kävellä suoraan sisälle ja kehuskella: "Olen Jumalan vanhurskaus Kristuksessa."

Nuhteeton sydän etsii muutakin kuin vain turvallisuutta tai peitettä synneille! Se janoaa olla Hänen läsnäolossaan ollakseen yhteydessä! Yhteys on puhelua Herran kanssa, suloisen kumppanuuden jakamista, hänen kasvojensa etsimistä. Ja juuri tuon sinä saat Kaikkein Pyhimmässä. Se tapahtuu tässä järjestyksessä: suoja, puhdistus, sitoutuminen, yhteys.

Monet uskovat kuitenkin tahtovat ainoastaan olla suojattuja - pikalipun kirkkauteen! Ei kipua, ei ristiä, ei puhdistusta! He kuljeskelevat huutaen: "Olen Veren alla, olen Veren alla! Olen turvassa!"

Kuitenkin he siteeraavat vain puolet jakeesta: "Ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä" (1.Joh.1:7). Luehan kokonaisuus: "Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valhettelemme emmekä tee totuutta. Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niin kuin hän on valkeudessa...Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä" (1.Joh.1:6,7). Jeesus sanoi: "Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut" (Joh.15:3).

Me kuulemme julistusta, joka sanoo: "Ei sinun tarvitse tutkia itseäsi. Kaikki sinun syntisi ovat joka tapauksessa Veren alla! Kaikki tuo kaivaminen ja synnin etsiminen saa aikaan vain tuomiota ja syyllisyyttä."

Mutta Raamattu sanoo, että Daavidilla oli nuhteeton sydän - kuitenkin hän huudahti: "Tutki minua, Herra!"

Ilmestyskirjan 2. luvussa, jakeessa 23 Jeesus sanoo: "Ja kaikki seurakunnat saavat tuntea, että minä olen se, joka tutkin munaskuut (mielet) ja sydämet; ja minä annan teille kullekin tekojenne mukaan." Rakkaani, Hän puhui seurakunnasta!

Herran tekemät tutkimukset eivät ole kostonhaluisia, vaan vapauttavia. Hänen tarkoituksenaan ei ole saada meitä kiinni synnistä tai tuomita meitä - vaan pikemminkin valmistaa meitä tulemaan Hänen pyhään läsnäoloonsa puhtaina astioina. "Kuka saa astua Herran vuorelle, kuka seisoo hänen pyhässä paikassansa? Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän...hän saa siunauksen Herralta" (Ps.24:3-5).

Nuhteeton sydän on luottavainen sydänJumala on viime aikoina osoittanut minulle Häneen luottamisesta jotakin sellaista, mitä en ole ennen tiennyt! Psalmintekijä kirjoitti: "Meidän isämme luottivat sinuun, he luottivat, ja sinä pelastit heidät. He huusivat sinua ja pelastuivat; he luottivat sinuun eivätkä tulleet häpeään" (Ps.22:5,6).

Yhä uudelleen Daavid tunnusti: "Herraan minä turvaan..." (Ps.11:1). "Jumalani, sinuun minä turvaan" (Ps.25:2). Heparankielinen kantasana turvaamiselle tarkoittaa: "heittäytyä pois vaaratilanteesta" - mikä tarkoittaa: olla kuin lapsi, joka kuulee isän sanovan: "Hyppää!" ja joka luottavaisesti tottelee heittäytyen reunalta isän syliin.

Tämä on yksi näkökulma luottamiseen. Jotkut teistä olette sillä paikalla juuri nyt. Te olette reunalla horjuen, eikä teillä ole muuta mahdollisuutta kuin heittäytyä reunalta Jumalan käsivarsille! Jotkut ovat yksinkertaisesti alistuneet tilanteeseensa - mikä todellisuudessa on suoranaista uskoa kohtaloon. He kutsuvat sitä luottamukseksi. Se ei ole kuitenkaan luottamusta - se on turtumusta. Luottamus on paljon enemmän kuin passiivista alistumista! Se on aktiivista uskoa!

Jotkut teistä olette tulkinneet Herran olevan jonkinlainen kosminen palo- ja pelastuskunta. On kuin saatana sytyttäisi talosi tuleen ja sinä olisit avuttomana katolla huutaen: "Herra, auta! Pelasta minut!" Niinpä Herra tulee paikalle hänen enkeliensä kannatella suurta verkkoa, ja Hän sanoo: "Hyppää!" Sinä hyppäät, talo palaa poroksi, ja sinä sanot: "Kiitos, Herra, että pelastit minut!"

Monet meistä rajoitamme uskomme näihin pelastusoperaatioihin. On kuin me sanoisimme Herralle: "Luotan, että sinä tulet ja sammutat kaikki tuleni, pelastat minut kaikista vaikeuksistani, ja vapautat minut kaikista koetuksistani. Tiedän, että sinä, Herra, tulet, kun minä tarvitsen sinua."

Näin tehdessämme me ajatteleme, että uskomme on äärimmillään ja että se miellyttää Jumalaa. Mutta emme tajua, että olemme tunnustaneet paholaisen tekijäksi ja Jumalan reagoijaksi. Ajatteleme saatanan aiheuttavan ja suunnittelevan kaikki koetuksemme, kurituksemme ja vaikeat aikamme. Me sanomme painokkaasti: "Paholainen sen aiheuttaa!" Tämä näkökulma saa Jumalan näyttämään siltä, kuin hän yksinkertaisesti reagoisi paholaisen kaikkiin hyvin tehtyihin suunnitelmiin. Mutta meidän Jumalamme ei ole koskaan reagoija - hän on alullepanija!

Jos sinä todella vaellat Kristuksessa, sinä et ole paholaisen heiteltävänä! Hänellä ei ole oikeutta häiritä tai koskea sinuun. Millainen isä minä olisin, jos sallisin lasten ahdistelijan, huumekauppiaan tai kiusaajan päästä käsiksi yhteenkään lapsistani? Kuitenkin me sanomme: "Paholainen tämän teki minulle... hän sulki tämän oven... hän teki sitä tai tätä minulle!"

Uskova, missä sinun Isäsi on? Nukkumassa? Eikö Hän välitä sinusta? Yritätkö sanoa, että Hän sallii sinun olla vapaata riistaa raiskaajille tai tappajille? Ei ikinä! Saatana ei voinut koskea Jobiin ilman Jumalan lupaa. Jumalan piti madaltaa muuria Jobin ympärillä, kun saatanan aikomuksena oli tappaa Job! "Henki vei Jeesuksen...perkeleen kiusattavaksi" (Matt.4:1).

Jumalalla on aina kaikki hallinnassa. Yhtäkään hetkeä ei saatana ollut - tai ole - Jumalan sanan voiman ulottumattomissa!

Kristus ilmestyi Paavalille hänenä, joka avaa "heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan tykö" (Apt.26:18). Saatanan lähettiläs saapui lyömään Paavalia, mutta vain siksi, että Jumala salli sen. Hän ei sallisi palvelijansa ylpistyä sen suuren ilmestyksen takia, jonka hän oli saanut. Jumalalla oli hallintavalta.

Ainakin kahdesti Paavali yritti mennä Tessalonikaan, mutta saatana esti (1.Tess.2:18). Kuitenkaan paholainen ei voinut pysäyttää Jumalan työtä. Uskovaisista Tessalonikassa tuli myöhemmin Paavalin "kerskaus."

Luottavainen sydän sanoo: "Herra johdattaa kaikkia minun askeleitani! Hän on minun rakastava Isäni. Hän sallii kärsimystä, kiusausta ja koetusta - mutta ei koskaan enempää, kuin minä kestä, koska hän valmistaa aina ulospääsyn! Hänellä on iankaikkinen suunnitelma ja tarkoitus minulle. Hän on laskenut jokaisen hiuksen minun päässäni. Hän laski jokaisen solun ja muotoili kaikki minun jäseneni, kun olin äitini kohdussa. Hän tietää, milloin minä istun, nousen tai makaan. Minä olen hänen silmäteränsä. Hän

on Herra - ei vain minun elämäni, vaan jokaisen tapahtuman ja tilanteen, joka koskettaa minun elämäni!" Jumalalla on kaikki hallinnassa!

Nuhteeton sydän on särkynyt sydänLuulin kerran tietäväni, millainen on särkynyt sydän. Luulin, että olin kokenut paljon särkymistä - kunnes Pyhä Henki avasi minun silmäni tuon sanan syvemmälle merkitykselle.

Daavid sanoi: "Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli" (Ps.34:19). Hän sanoi myös: "Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki; särjettyä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, hylkää" (Ps.51:19).

Särkyneisyys on enemmän kuin vain itkemistä, enemmän kuin surua, enemmän kuin murtunut henki, enemmän kuin nöyryys. Itse asiassa monet, jotka itkevät, eivät ole sydämeltään särkyneitä. Monet, jotka makaavat Jumalan edessä ja valittavat, eivät ole hengeltään murtuneita. Todellinen särkyneisyys vapauttaa sydämessä suurimman voiman, minkä Jumala voi uskoa ihmiselle - suuremman, kuin voima herättää kuolleita, suuremman, kuin voima yli sairauden ja taudin!

Henki sanoi minun sydämeeni: "Minä osoitan sinulle, minkä Jumala näkee särkyneisyytenä - niin että voin vapauttaa sinussa sen voiman, jota tarvitaan raunioituneena aikana." Se on voima korjata rauniot - voima, joka tuo erityistä kunniaa ja kirkkautta meidän Herrallemme vaikeina aikoina!

Särkyneisyydellä on tekemistä muurien kanssa: romahtaneiden, murentuneiden, raunioituneiden muurien kanssa. "Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki; särjetty ja murtunut sydän... Osoita armossasi hyvyyttä Siionille, rakenna Jerusalemin muurit" (Ps.51:19,20). Jumala yhdisti Jerusalemin muurit särkyneisyyteen.

Annahan, kun osoitan sinulle esimerkin todella särkyneestä miehestä: "Minä nousin yöllä, ja muutamat miehet minun kanssani, ilmoittamatta kenellekään, mitä Jumalani oli pannut minun sydämeeni ja määrännyt tehtäväksi Jerusalemile. Eikä minulla ollut muuta juhtaakaan kuin se juhta, jolla minä ratsastin... Silloin minä menin yöllä laaksoa myöten ylöspäin ja tarkastin muuria. Sitten minä palasin Laaksoportin kautta ja tulin takaisin" (Neh.2:12,15).

Yön pimeydessä Nehemia "tarkasti muuria." Tässä käytetään hepreankielistä sanaa 'shabar'. Samaa sanaa käytetään Psalmissa 51:19 merkityksessä "särjetty sydän." Jotkut saattavat ajatella, että Nehemia tuli niin murtuneeksi, kun hän istui monta päivää itkien ja murehtien, ja paastosi ja rukoili taivaan Jumalan edessä (Neh.1:4).

Kuitenkin hänen itkunsa ja tunnustuksensa oli vasta alkua murtumiselle. Nehemian sydän ei ollut täydellisesti murtunut, ennen kuin hän tuli Jerusalemiin, näki rauniot - ja päätti tehdä asialle jotakin!

Nehemia olisi voinut pysyä kuninkaan hovissa Suusanin palatsissa, hänellä olisi voinut olla itkukohtauksia ja valituksen aikoja, päivien paastoa, tunnustamista ja rukousta - ja siltikään hänellä ei olisi ollut särjetty sydän!

Lähelle ja kauas levisi sana, että oli tuleva mies, joka katsoisi Israelin kansan parasta (Neh.2:20). Nehemia sanoi: "En ilmaissut kenellekään, mitä Jumala oli pannut minun sydämeeni ja määrännyt tehtäväksi Jerusalemile."

Hän ratsasti aasilla muurin ulkopuolella ja "tarkasti muuria." Hepreankielellä tämä tarkoittaa: "hänen

sydämensä särkyi kahdella tavalla." Ensiksi se särkyi tuskasta raunioiden tähden - ja toiseksi uudelleen rakentamisen toivosta ("pakahtua toivosta")!

Tämä on todella särkynyt sydän - sellainen, joka näkee seurakunnat ja perheet raunioina ja kokee Herran tuskaa. Sellainen sydän murehtii häpeän tuottamista Herran nimelle. Se katsoo syvälle sisään ja näkee, kuten Daavid näki, oman häpeänsä ja epäonnistumisensa, ja huutaa: "Herra, minä olen tehnyt murtuman muuriin! Minä olen halveksinut sinun pyhää todistustasi. Syntini musertavat minut. Näin ei voi jatkua!"

Mutta särkyneisyydessä on eräs toinen tekijä: toivo. Todella särkynyt sydän on kuullut Jumalan sanovan: "Minä parannan, eheyttän ja rakennan. Hankkiudu eroon roskasta ja ryhdy työhön korjaamaan halkeamia!"

Kolme vuotta sitten kävelin läpi Times Square'n alueen itkien ja valittaen kaiken sen synnin takia. Menin takaisin kotiini Texasiin, ja yli vuoden itkin ja valitin. Sitten Jumala sanoi: "Mene ja tee jotakin kaikille noille raunioille." Minä olin tullut ja nähnyt tuhon, mutta en ollut täysin särkynyt ennen kuin liikutuin toivosta aloittaa muurin uudelleen rakentaminen!

Oletko sinä "tarkastanut muuria" omassa elämässäsi? Kuten Daavid, oletko tehnyt syntiä ja tuottanut häpeää Hänen nimelleen? Onko muurissasi halkeama, jotakin, jota ei ole korjattu?

Rakkaani, on hyvä langeta Kalliolle (Jeesukseen) ja olla särkynyt - olla murtunut pieniksi palasiksi. Kun sinä näet Kristuksen kaikessa kunnianssaan, näky hänestä todellakin särkee sinut. Jopa hyvät asiat sinussa - lahjakkuus, tehokkuus, kaikki sinun kykysi - järkkyvät, kun seisot tai makaat Hänen edessään avuttomana ja tyhjänä!

Daniel sanoi: "Meni minulta kaikki voima; minun verevä muotoni muuttui kaamean näköiseksi, eikä minussa ollut voimaa mihinkään" (Dan.10:8). Särkyneisyys on kaiken ihmisvoiman ja kyvyn todellista järkkymistä. Se on synnin koko todellisuuden tajuamista ja sen häpeän tajuamista, jota synti tuottaa Kristuksen nimelle!

Kuitenkin se on myös tämän tunnistamista: "Nouse seisomaan, sillä minut on nyt lähetetty sinun tykösi" (Dan.10:11). Se on täydellistä varmuutta siitä, että asiat tulevat muuttumaan - että parantuminen ja uudelleen rakentaminen tulevat tapahtumaan. Sinun rauniosi tullaan korjaamaan Jumalan tähden!

Pyhä usko sanoo: "Jumala toimii minussa! Saatana ei voi pidätellä minua. Minä en aio rappautua enkä langeta. Syntini on murehduttanut minua, mutta minä olen katunut. Nyt on aika nousta ja rakentaa uudelleen!"

Ennen kuin otat otteen tuosta toivosta, innosta ja päättäväisyydestä, sinä et pääse kyyneltesä yli. Elämäsi voi silti näyttää rauniokasalta tomuröykkiöineen ja romahtaneine paikkoineen, jotka tarvitsevat korjausta. Mutta muista - sinulla on Hänen miekkansa ja työvälineensä kädessäsi. Ja yläpuolellasi on iso, Herran itsensä pystyttämä kyltti, jossa lukee:

Jumala työssä. Viholliset, varokaa!

Tekijänoikeusrajoitukset: Tämä tiedosto/julkaisu on World Challenge, Inc:n omaisuutta. Sen saa tulostaa kokonaisuudessaan lukijan henkilökohtaiseen käyttöön tai annettavaksi perheenjäsenille tai

ystäville. Sitä ei saa muutella eikä korjailta millään tavalla, ja tämä ilmoitus on oltava mukana kopiesa/tulosteessa. Tätä materiaalia ei saa julkaista sähköisesti millään muulla ftp- tai nettisivustolla, kuin worldchallenge.org, davidwilkerson.org tai tscpulpitseries.org.

© 1989 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771